

[Chr. Nielsen.]

kunne der fremdrages en række andre eksempler, som alle viser, at fabrikkerne tager sig godt betalt for at fremstille medicin. Jeg skal imidlertid nøjes med at fremhæve et enkelt eksempel til. En gang i maj måned sidste år offentliggjorde prisdirektoratet gennem statstidende et par prisaftaler, der var indgået mellem den schweiziske kemikaliekoncern CIBA A. G., Basel, og det danske firma a/s Grindstedværket og et andet dansk firma, Ferrosan. Aftalerne drejede sig om fremstilling og salg af et meget vigtigt præparat, som bl. a. anvendes mod lungebetændelse. Resultatet af disse prisaftaler var, at medens fabriksprisen hidtil havde været 49 kr. pr. kg, steg den nu pludselig til 89 kr. pr. kg. Det vil sige, at de danske fabrikker ved at gå med til en aftale med et internationalt kartel medvirkede til den groveste udplyndring af syge mennesker.

I den standende diskussion om de stigende medicinudgifter kan det med rette kræves, at staten for sit vedkommende griber ind overfor de kæmpemæssige avancer, som fabrikkerne beregner sig, og samtidig reviderer det grundlag, hvorpå apotekerne får deres forhandleravance. Det sidste har man uhyre nemt ved at gøre fra ministeriets side, da apotekernes forhandleravance for et stort antal varers vedkommende er fastlagt ved kgl. resolution. I den forbindelse kan jeg ikke undlade at gøre det synspunkt gældende, at det er en såre mærkværdig indstilling, myndighederne her har. Uden på nogen måde at skamme sig har man godkendt, at apotekerne for at levere varerne over disken kan beregne sig helt op til 100 pct.s avance på varerne og en klækkelig avance på emballagen. Jeg finder, at dette er en utidig flothed, ikke mindst her, hvor det drejer sig om hjælp til syge mennesker.

Jeg har villet berøre disse områder, fordi jeg synes, de har den nøjeste tilknytning til den økonomiske situation, der råder i vore sygekasser. Det er områder, der har den mest vidtrækkende betydning for, om vi skal få mulighed for virkelig at sanere sygekassernes udgifter, og jeg mener så afgjort, at det var påkrævet, om ministeren havde sat ind på disse områder, inden der blev pålagt sygekassemedlemmerne nye udgifter.

Som lovforslaget er udformet, hvorefter en lang række sygekassemedlemmer bliver stillet ringere end før, kan jeg for mit vedkommende ikke medvirke til dets gennemførelse.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Bortset fra den sidste ærede ordfører har jeg grund til at takke ordførerne for den velvillige indstilling, de har indtaget overfor det foreliggende lovforslag.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Dose i hans betragtninger. Blandt de tvivlsspørgsmål, der har været fremme i det andet høje tings udvalg, er, såvidt jeg på stående fod erindrer, for det første tidspunktet for lovens ikrafttræden. Jeg måtte her stærkt fastholde det tidspunkt, der er angivet i forslaget efter de ønsker, der — som også det ærede medlem understregede — var fremført med megen styrke fra sygekasserne. Dernæst var der grupperingen af medicinen, hvad det ærede medlem også fremførte. Man ønskede så hurtigt som muligt besked om, hvor en ny medicin skulle placeres, så at sygekassernes administration kunne blive lettet. Jeg skal love det ærede medlem, at der fra ministeriet i samarbejde med sundhedsstyrelsen skal blive taget skyldigt hensyn til dette sidste.

Det ærede medlem og andre ærede ordførere har berørt spørgsmålet om forholdet mellem statstilskuddet, der har ligget fast på et bestemt beløb i en meget lang årække, og sygekassernes økonomi. Det er et af de spørgsmål, som har været draget frem imellem sygekasserne og ministeriet, og det er også under overvejelse, men jeg vil gerne føje til, at det ikke er det eneste område, hvor staten kommer borgerne til hjælp, og denne hjælp er på andre områder blevet reguleret på normal og rimelig vis.

Til det ærede medlem hr. Bouet skal jeg sige, at lovforslagets opbygning måske kan se ejendommelig ud, idet man samtidig med at medicinydelserne begrænses, har foretaget meget væsentlige udvidelser på eet område med hensyn til sygekasser, hvis antal dog ikke står i forhold til det antal medlemmer, de dækker. Jeg tror, at sygekasserne og lægerne, som sammen har forhandlet om disse ting, mener, at den overdrevne brug af medicin, som finder sted, skulle blive formindsket netop på grundlag af dette forslag.

Jeg er ikke vidende om, at apotekernes repræsentanter har væsentlige indvendinger at gøre mod det foreliggende forslag. Vi har ikke direkte ført forhandlinger med dem. Vi ved, at apotekerne ikke er medforslagsstillere til dette forslag, og at de står frit overfor det, men de har i hvert fald været med i forhandlingerne om, hvorledes lovgivningen skulle opbyg-